

כרשת אמירת הלכות

1949

הננו רוצים למסור לחברינו, במיוחד לאלה שמחוץ למקום, על פרשה שהיתה ל"בוערת" במשך היומיים האחרונים - פרשת שמירת השדות.

אם בכל שנה ושנה, בהתקרב עונת הקציר, מתרבות הפשיטות בשדותינו, הרי השנה, יש לצפות להחמרת המצב.

סכנת הבצורת, מחירי הקש והתבן המאמירים, ומצב השדות הגרוע מגבירים את תיאבון שכנינו לכל פיסת ירק שבשדותינו. כל שק ירק, שהם מצליחים לקצור בגניבה, הוא בעל חשיבות רבה עבורם. במשך כל השבוע עדים אנו להעלאת עדרים על שדותינו. חלקה אחת מ"לשונות" אידניבה, נקצרה כמעט כליל, נראו סימנים של קציר לילה בפירות שונות של השדה. פעולה מאורגנת הראשונה מצדנו נעשתה ביום הששי אחה"צ. אוטו עם חברי קיבוץ עלה לתפוס עדר שעלה על אחת החלקות הסמוכות לאידניבה. לאחר תגרה של כמה דקות הסתלקו הרועים והשאירו את כל העדר. חלק ממנו (כ-40 ראש) הובא למחנה. עד כאן היה הכל חד וחלק, הסיבוכים החלו למחרת. חלק מבעלי העדר, פלחי תל-אספי התפשרו עמנו לאזור דין ודברים ממושך לעומתם טרבו פלחי אידניבה לשלם קנס. הם הודיעו למשטרת גדרה כי אנו פגענו ברועה משלהם והצליחו לקבל מידי קצין המשטרה רשות לקחת את העדר חזרה. ביום א' בקרה במקום המשטרה וכנראה יהיה המשך לפרשה זו בבית המשפט. על כל פנים הוברר ששכנינו טרם למדו לקח. בשבת אחה"צ הותקף אברסקה (המוכתר) בלכתו לבדו, מהכביש הביתה, לאחר ביקור במשטרת גדרה. התקיפו אותו שני ערבים שערכו לו על הכביש ושדדו לו את שעונו. למחרת הוזעקה משטרה ולאחר חקירה ממושכת זוהו השודדים, השעון הוחזר והעבריינים נאספו ונלקחו למשטרת גדרה. בתקרית זו היו מעורבים ערביי טינא.

ביום א' לפנות ערב יצאו 8 חברי קיבוץ למארב בשדותינו, שעל גבול אידניבה - נתקלו בערבים קוצרים. הערבים הסתלקו בהרגישם במארב, השאירו מאחריהם 9 שקים עם ירק קצור. בשעת הנסיגה הם קיבלו "תמיכה" מידידים שנמצאו על גבעת הרקפות ומסם ניחכו על חברינו כ-12 יריות.

עד כאן השתלשלות המאורעות במשך היומיים האחרונים. הצרה בכל הפרשה היא שזו ללא צל של ספק רק התחלה המעידה על העלול להתרחש בחדשי הקציר הבאים.

באורה של ימינו בא"י זוהי פרשה מסובכת עד למאוד. מחד: שומה עלינו להופיע בכבוד, להגן על עמלנו ולא לעשות שדותינו הפקר. מאידך, אין זה כלל מהרצוי לאסור בימים אלה מלחמה גלויה על כפר שלם במיוחד שבמציאותנו המדובר אינו רק על כפר אחד.